

Merkwaardigheden met betrekking tot
DE EXPRESSIEMOGELIJKHEID
VAN GETALLEN
ook in de oudheid

- Deel C -
HET ANDERE GEZICHT VAN DE WISKUNDE

(Deel B: Het Wonder van de Zuivere Kubiek)

INLEIDING

De drie delen staan tot op zekere hoogte op zichzelf, hoewel met talrijke onderlinge verwijzingen en enkele onvermijdelijke overlappingsen. Samengevat bleek in deel A dat, uitgaande van een door Dr. G.P. Wijnmalen gegeven denominatie, bepaalde getallen over een tijdsverloop van ruim 45 eeuwen een bijzondere positie innemen bij

'de stilzwijgende aanduiding' van het centrale thema voor de mens.

Op alle niveaus van beleving treffen we daarbij aan:

Ontvanke- o o Wekking
lijkheid o
Voortbrenging

in aardse én spirituele zin.

En wáár dat aan de orde gesteld wordt,
daar verschijnt het, verhuld in het kleed van de tijd
- weerspiegeling van het dán gangbare bewustzijn -
als verhulling van wat van alle tijden is:
*de vervulling van de liefde in esoterische zin,
de Wekking van het Hoger Zelf,
het Goddelijk Kind.*

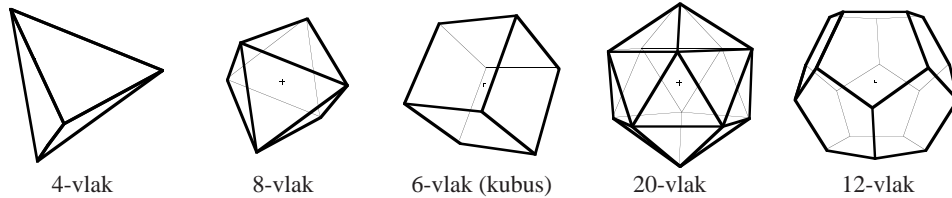
Voor zover bekend, is in de betreffende culturen in woord noch geschrift ruchtbaarheid gegeven aan deze relaties met het kwalitatieve aspect van het getal. Het betrof blijkbaar iets dat slechts in een kleine kring van ingewijden bekend was en waarover 'het stilzwijgen werd bewaard'; het was mysteriegeheim en daarmee

toekomstgeheimenis.

Merkwaardigerwijs komen deze getallen, althans een kerngroep, op karakteristieke wijze tevens tot uitdrukking in de 5 regelmatige lichamen, ook wel platonische lichamen genoemd. Karakteristiek in die zin, dat onmiskenbaar in het *'offenbare Geheimnis des Raumes'* ¹,

1 Uitdrukking ontleend aan Unger; zie bibliografie.

iets van hun kwalitatief aspect naar voren komt. Zo mengt zich een eigenaardig 'objectief element' in dit geheel; we kunnen hier namelijk moeilijk zeggen dat een en ander slechts berust op een subjectieve getallensymboliek resp. -mystiek. Met andere woorden, naast het

Afb. 1: het 'offenbare Geheimnis des Raumes'

zo vertrouwde kwantitatieve aspect van getallen verschijnt, in nauwe relatie met 'het innerlijk leven', onder bepaalde omstandigheden ook een kwalitatief aspect. Hoewel een en ander tot op zekere hoogte kan worden 'waargenomen', onttrekt het zich aan een uitsluitend verstandelijke benadering. Te vermoeden valt dat aan beide aspecten eenzelfde 'ordenings-principe' ten grondslag ligt. Mogelijk raakt dit aan iets dat destijds door Jung is aangeduid als ten grondslag liggende aan zowel de psyche als de materie.

Tot zover een samenvatting van deel A en B, waarbij deel B in het bijzonder de 5 regelmatige lichamen betrof alsmede de bewijsvoering voor enkele in dat verband genoemde aantallen. De aard van de aan de orde gekomen onderwerpen brengt met zich mee dat over het algemeen de *overdraagbaarheid* van deel A 'gemakkelijker' ligt dan van deel B. De vraag kan nu gesteld worden langs welke weg dit alles zo naar voren heeft kunnen komen. Daarover het volgende.

In de 1e helft van de 20e eeuw werd door Dr.G.P.Wijnmalen (1882-1962) een aanduiding gegeven van het kwalitatieve aspect van enkele getallen. Ook van een aantal betrekkingen tussen getallen. Een en ander op grond van niet nader te omschrijven innerlijke belevingen en overwegingen. Wijnmalen was, voor zover zijn werkzaamheden als kinderarts dit toelieten, meer dan 40 jaren intensief bij dit onderwerp betrokken. Slechts enkelen, in innerlijke verwondering over wat hiervan in mondelinge contacten met hem naar voren kwam, hebben zich toen wel eens enige tijd daarmee bezig gehouden. Het is hem echter nooit mogelijk geweest om tot een overdraagbare, op schrift gestelde samenvatting te komen van zijn werk in deze. Dat houdt ongetwijfeld verband met het feit dat deze 'materie' appelleert aan gebieden van het innerlijk leven, waar een mens zich geconfronteerd weet met de ontoereikendheid van een uitsluitend verstandelijke benadering. Want hoezeer wellicht juist dit verstand heeft kunnen dienen bij een bepaalde voorbereiding en uitwerking en hoezeer ook juist op deze gebieden een kritische instelling van node is . . . , hiér wordt ons blijkbaar toch nog een ander 'wachtwoord' gevraagd.

Ons eerste contact met Wijnmalen in deze dateert van 1950. Het onderwerp had van meet af aan onze grote 'inter-esse', die wonderlijke betrokkenheid van binnen uit, waarvan de wortels zich zo vaak aan het oog onttrekken. Opmerkelijk was echter het grote verschil in 'belevings-mogelijkheid' van deze materie, eerst als hij er van vertelde, later als we alleen waren met onze aantekeningen. In het laatste geval schrompelde de beleving ineen tot een uitsluitend cerebrale benadering waarin niets, maar dan ook niets overbleef van wat oorspronkelijk als innerlijke aanraking aan de orde was. En daarmee was dan het geheel gereduceerd tot een beetje spelen met getallen; in de herinnering bleef slechts, dat het eens toch anders was.

Rond 12 jaar later kwam daar verandering in; betrekkelijk kort voor zijn dood kregen we namelijk de 'onmiskerbare aanwijzing' om ons nog weer eens met hem in verbinding te stellen. Het bleek de aanzet te zijn tot enkele jaren van 'intensieve betrokkenheid bij getallen'. De 'onmiskerbare aanwijzing' kregen we van Mej. M. Hofmans.

Invoeging: Een ervaring, dus ook een ontmoeting, kan in een leven van een zodanige innerlijke betekenis zijn dat men voor de aanduiding ervan terugrijpt naar een in ons taalgebied bijkans in onbruik geraakt woord: *een Godsgeschenk*. In zijn subjectieve hoedanigheid is het zelfs voor veel (natuur)wetenschappers een volslagen onbruikbaar en daarom waardeloos begrip! Eigenlijk betekent dit dat men zich zowel in het leven van alledag, maar in het bijzonder in de wetenschap, in de huidige tijd nauwelijks bewust is van wat door alle tijden heen als een innerlijke realiteit is ervaren. Toch, terugkijkende op het vele dat in de jaren '59-'68 tot ons kwam in ontmoetingen met Mej. Hofmans, kunnen we daarvoor geen betere aanduiding vinden dan juist deze. Dat staat dus in schrille tegenstelling, behoudens spaarzame uitzonderingen, tot de negatieve berichtgeving rondom haar persoon in de (sensatie)-pers; de ogenschijnlijke aanleiding daartoe vormde destijds haar contact met het Koninklijk Huis. We laten hier deze berichtgeving voor wat die is en beperken ons tot hetgeen in overeenstemming is met onze eigen bevindingen en indrukken.

Duizenden hebben zich na 2 maart '46 tot haar kunnen wenden met wat hen als persoonlijke zorg 'hoog' zat: een ziekte, maar in feite alles wat als ernstige barrière, als benauwenis in de eigen levens-verwerkelijking werd ervaren. Er was één voorwaarde: de bereidheid, de wens, te worden 'opgedragen' aan Christus, aan God. Dát was haar Werk, resp. de Opdracht die ze op die datum ontving.

In haar eigen woorden:

*"Het wordt genoemd gebedsgenezing en dat is het niet. Het is geen opdraging zoals men een boek aan iemand opdraagt. Het is zoals het in de oud-testamentische beelding is gevat, het is een opdraging zoals men vroeger zijn eerstgeborene opdroeg aan God, als eigendom van God. De betrokkenen verwerven gradueel het inzicht in het totale menszijn - en daardoor ook het inzicht in eigen levenslot en de vrucht daarvan. Daar komt het op neer. Het is zo fundamenteel verschillend van wat vele mensen denken. / Ik val onmiddellijk na de opdraging buiten deze werking. / Mijn tussenkomst bevestigt dat de bovenaardse dimensie van het leven een bekende verbinding heeft met elk mens en dat het afhangt van de menselijke ontwikkeling in hoeverre deze dimensie voor hem levend is en tot zijn levensmilieu behoort. De opdraging zelf is een onbegrensde werking die de bewustwording van de ganse mensheid beïnvloedt."*¹

Zelf hebben we gedurende een tiental jaren, tijdens vele ontmoetingen met haar, individueel of tezamen met anderen, niet anders kunnen konstateren dan dat degene die in een 'Doorgeving' werd aangesproken, aangesproken werd op het hoogste, het edelste dat in zijn innerlijk aandacht kon krijgen, met alle individuele gradaties van verwerkingsmogelijkheid en verwerkingswil. De aard van haar Werk voorkwam het ontstaan van persoonsverheerlijking; na haar dood († 16-11-'68)² zijn geen groeperingen of organisaties ontstaan ter kunstmatige voortzetting van wat dan ook.

Tot zover de invoeging.

In de sfeer van dié 'Ontmoetingen', kwam de opening tot stand en is de basis gelegd voor de huidige 'toegankelijkheid van deze ontoegankelijke getallenmaterie'. De presentatie in

¹ Deze woorden, uit een interview, staan 'min of meer' vermeld in Het Parool van 19-11-66.

² Aanzegging wegvallen functie 'Doorgeefster' op 8 mei 1965.

de volgorde van deel A, B en C is de omgekeerde van die waarlangs het onderwerp ons zelf bereikte: ¹

- deel C lijkt het meest op wat we, uiterlijk gezien, in 1950 van Wijnmalen ontvingen;
- deel B geeft de expressiemogelijkheid van enkele getallen in de regelmatige lichamen, het '*offenbare Geheimnis des Raumes*' zoals we dat bij voorkeur hebben genoemd. Er blijkt een wonderlijke overeenstemming met de door Wijnmalen gegeven denominatie; we hebben sterk de indruk dat hij hier niet in die zin mee op de hoogte is geweest;
- deel A laat een groot aantal voorbeelden zien die ons in de loop van de tijd onder ogen gekomen zijn, afkomstig van verschillende culturen, verspreid over 45 eeuwen, waar in '*bijzondere omgevingen*' het kwalitatief aspect van deze getallen evenzeer tot uitdrukking blijkt te komen. Dit is het meest 'aansprekende' en toegankelijke deel, althans voor de mens die er zich voor interesseert. Ook van deze voorbeelden zal het overgrote deel Wijnmalen niet bekend geweest zijn. Met het geheel komt ons echter iets onder ogen waarin voor de onbevungen mens het kwalitatief aspect van het getal tot een moeilijk te loochenen werkelijkheid wordt, waarbij ons innerlijk leven in nauwe verbinding blijkt te staan met 'het gans andere'.

Achteraf bekeken is het niet zo verwonderlijk dat Wijnmalen geen mogelijkheid zag om tot een op schrift gestelde overdraagbare samenvatting van zijn 'getallenwerk' te komen. De brug voor het verifiërende verstand was slechts te gebruiken met betrekking tot het kwantitatieve aspect van die getallen, het kwalitatieve aspect kwam er niet overheen. Een bepaalde, schijnbaar vanzelfsprekende vraag blijft dan zonder antwoord, namelijk: waarop berust het dat een bepaald getal juist dát kwalitatief aspect heeft en geen ander? Hij volstond hoogstens met te zeggen: 'Ga er maar mee aan het werk, dan blijkt vanzelf de zin of de onzin, ook van wat je er aan meent te kunnen verbeteren . . .' Met de bijzonderheid van de platonische lichamen komt overigens deze vraag al in een wat ander licht te staan.

Al het bovenstaande neemt niet weg dat hetgeen bij Wijnmalen naar voren kwam - zonder hetwelk dit alles niet tot stand had kunnen komen en wat het eigenlijke onderwerp vormt van dit laatste deel - het minst toegankelijk blijft voor een uitsluitend verstandelijke benadering. Wil men zich hoe dan ook tóch tot die benadering beperken, of is er voor iemand eenvoudig geen andere mogelijkheid, dan zal zoals we hierboven reeds schreven, het geheel gereduceerd worden tot niets anders dan een spelletje met getallen. Wie echter daarna dan weer bepaalde gedeelten van deel A onder ogen krijgt, zal misschien toch nog de gedachte in zich voelen opkomen - hoe vreemd het ook moge zijn en hoe onbegrijpelijk voor dat toch zo verbazingwekkende verstand - dat óók achter dit 'spelletje' de wondere wereld van ons eigen innerlijk schuil gaat. In de beelding van Genesis kunnen de scheppingsdagen zelf al worden geteld: komt ons in het getal dan tevens iets tegemoet van vóór de Schepping?

Eind '62, kort na het overlijden van Wijnmalen, kregen we 'de Vraag' om voor een betrekkelijk klein gezelschap wat over 'Getallenmystiek' te vertellen. Dat was dus lang voor de tijd waarin hetgeen thans in deel A en deel B is weergegeven aan de orde kwam. Het 'uiterlijke' gevolg was om te beginnen een serie van 18 'Getallen-ochtenden', ochtenden waarin we hebben getracht op 'de Vraag' in te gaan, doch naar gezegd moet worden: vanuit een diep en nogal benauwd besef van ontoereikendheid.

¹ Voor zover dienstig als context, zijn vanuit diverse bronnen aantekeningen gemaakt; geplaatst tussen "aanhalingstekens", worden ze voorafgegaan door een •.

De eerste 12 bijeenkomsten waren in aanwezigheid van Mej. Hofmans evenals - op 15 mei '65 - de 18e, de laatste. De verslagen, tot stand gekomen via aantekeningen resp. bandopnamen, stelden ons in staat een aantal *gespreksfragmenten* te selecteren die zoveel mogelijk in hun oorspronkelijke vorm, dus met behoud van de 'spreektaal' zijn weergegeven. *Ze kunnen er wellicht toe bijdragen dat niet alleen maar 'de buitenkant' van de getallen en de getalsbetrekkingen wordt gezien.* Het gaat om een aantal misschien niet altijd even makkelijk te volgen bijdragen bij monde van Mej. Hofmans, met daarnaast vragen en opmerkingen van de deelnemers inclusief inleider, die echter min of meer anoniem gehouden zijn. Ze geven een indruk hoezeer langs rationele, gevoels- of misschien zelfs intuïtieve weg met deze materie 'geworsteld' werd (wordt)! Anderzijds komt uit het geheel een niet te 'vatten' en bijkans niet onder woorden te brengen *perspectief* aan de orde, *ongetwijfeld met een voor ieder individuele gradatie van verstaanbaarheid.* Treffend, zo niet verbijsterend is het, hoezeer dit op essentiële punten 'aansluit' op wat ruim 30 jaren later in deel A van deze studie - zie ook p.7 van dit deel C - naar voren is gekomen als: *het centrale thema voor de mens.*

Bij de eerste bijeenkomst werd mededeling gedaan van een destijds aan Dr. Wijnmalen doorgegeven inspiratie:

'De symbolen-verhouding is een overbruggingskracht die niet onderschat moet worden. -

Het is deze Kracht waarin de mens zijn op- en ondergang beleeft, omdat de mens geen symbolen-eter is, doch wel door de tussenliggende fasen van symbool naar symbool zijn eenzame pelgrimstocht gaat.

Daarom is het symbool zo uitrekbaar voor verklaring, voor begrip en voor werkelijkheid.

-o-

Het halssnoer van de Almachtige Creator is niets anders dan deze symbolenvloeiing, die in oneindige varianten van gloed en kleur Zijn Hemels Gelaat belicht, verbleekt, verduistert en doet versmelten tot eeuwen van vergankelijkheid.

Welnu, dit alles is voor de mens. Dit halssnoer wordt gegeven als het aanzien van een relikwie, zo heilig en zo inconsequent aan het grauwe mensenleven.

Wat zou dan de bedoeling zijn, dat relikwie de mens te tonen en in handen te geven?

Aquarius is de sfeer van uitnemendheid voor behouding en voor de schending van dit relikwie.

En zo zal veel hiervan in dit tijdperk opglorie als Licht in de vale duisternis van de materiële tijdsomloop, om de mensheid als Licht te dienen en zo tot bewustzijn te brengen zijn hemelse afkomst en zijn teruggang naar huis.'

-o-

Eveneens werd tijdens die 1e bijeenkomst inspiratief gezegd:

'dat alle geesteswetenschappen

tot een samenvloeiing zullen komen, evenals alle symbolenreeksen.

Samenvloeiing tot een eenheid die oplost in het hoogste symbool: DE GRAAL.

*De Graal, waaruit nu steeds een toevloeiing is
náár de symbolen en geesteswetenschappen.'*

-o-